

ALLES ZIT LOS IN HUIZE STERRENBOS

Seniorentoneel

door

P. SCHRIJVER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALLES ZIT LOS IN HUIS STERRENBOS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **P. SCHRIJVER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

- 1) Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
- 2) U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste drie weken voor de eerste opvoering in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
- 3) U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u **de vereiste vergunning toegestuurd**.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

- 1) U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste drie weken voor de eerste opvoering in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
- 2) U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Guus - fanatieke actievoerder.

Toon - oude boer. Een eenvoudig type. *(kan in het plaatselijke dialect gespeeld worden)*

Sjan - is doof. Fanatieke breister en oppas oma.

Bernadette - oude zangeres. Wil dit te pas maar zeker te onpas laten horen.

Mevr. Hoepelmans - directrice van Huize Sterrenbos. Is heimelijk verliefd op Guus.

DECOR:

Dit stelt een kamer in het rusthuis voor. Zeer oud, zeer uitgeleefd. Het gehele toneel ademt een versleten sfeer uit. Zeker een oude telefoon, tafel, stoelen. Verdere aankleding naar eigen inzicht. In de achterwand is de deur van binnenkomst, links de deur van de keuken en rechts de deur van de slaapkamer. Deur van slaapkamer draait op toneel.

Als het doek opgaat is de lege huiskamer te zien, oude foto hangt scheef.

GUUS: *(ijsberen)* Ik snap het niet. Waar blijven ze nu toch? *(foto goed hangen, valt steeds weer scheef)* We hebben toch duidelijk afgesproken dat ze deze middag op tijd zouden komen en nu is er nog niemand te zien of te horen. *(foto goed hangen, valt scheef)* Als dit tekenend is voor de rest van de actie nou dan... *(kijkt rond)* Maar wat zeur ik nou? Ikzelf heb ook nog niets gedaan. Ze willen natuurlijk zitten, en dan bedoel ik zitten als een vergadering. Eens kijken met hoeveel man zullen we zijn? *(telt vingers)* Toon heeft gezegd te komen, Sjan zou zeker komen en vroeg want ze wil alles goed horen en Bernadette geeft zeker acte de préséance. Dat zijn dus drie stoelen. Ja, die heb ik dus nog wel. Maar staan ze zo goed? *(even kijken, zet stoelen daarna op rij)* Dat is beter, ik kan dan hier gaan staan en kan m'n verhaal doen. Ja, dat is wel iets. Eens kijken.. *(kucht paar keer)* Beste medebewoners, de reden dat we hier bij elkaar zijn is dat... Koffie! Ik ben de koffie vergeten. Natuurlijk willen ze koffie hebben. Dat werkt ontspannend ook. Stom van me. *(haastig af deur keuken. Even tijdsoverbrugging)*

SJAN: *(klopt paar maal op deur binnenkomst, daarna hoofd door deur)* Heb je al binnengeroepen Guus? Je weet dat ik niet goed hoor en... Guus? *(geheel op, tasje bij zich met breinaalden eruit stekend, reiswieg bij)* Guus? Ben je thuis? *(rondkijken, foto goed hangen, valt scheef)* Ik ben dan wel doof maar ik mankeer niets aan m'n ogen. Hij is er niet. Misschien is hij wel een boodschap doen. *(wil aflopen)* Dan ga ik maar. Maar wacht eens, hij heeft toch duidelijk gezegd dat we vandaag om deze tijd hier moeten zijn. Dan gaat hij toch niet weg? *(resoluut)* Ik wacht hier op hem. *(gaat op stoel zitten, zit duidelijk niet goed gaat op andere stoel zitten)* Dat is beter. *(pakt breiwerk uit tas, tegen pop in reiswieg)* Ja, jij moet nog even slapen hè? Dan gaat Sjan verder met breien. Sta je hier wel goed? *(zet reiswieg anders neer)* Dat is beter hè? Zo eens kijken waar was ik gebleven? *(drukdoende met breiwerk)*

GUUS: *(op met dienblad met allerhande kopjes)* Zo, kopjes heb ik al. De koffie loopt dus ze kunnen komen. *(loopt naar tafel)*

SJAN: *(kijkt op)* Guus!

GUUS: *(schrikt zichtbaar, laat dienblad los, valt op tafel)* Mens, ik schrik me rot.

SJAN: Wat? O ik zie dat je schrikt. Dat hoeft niet hoor ik ben het maar. *(kijkt wieg)* Niet zo hard met die kopjes, ze slaapt zo langzamerhand. *(tot pop)* Ja, jij doet bijna slaapjes hè?

GUUS: Goed dat ik het dienblad al boven de tafel had. Anders was alles kapot gevallen.

SJAN: Wat?

GUUS: (*harder*) Ik zeg dat het goed is dat ik het dienblad boven de tafel had. Anders waren alle kopjes kapot gevallen en zoveel is het al niet meer.

SJAN: (*knikt*) Ja dat klopt. Maar je hebt het ook een beetje aan je eigen te wijten hoor Guus.

GUUS: Ik? Hoezo?

SJAN: Je moet iets harder praten Guus. M'n hoorapparaat doet het weer eens niet. Ik denk dat de batterij leeg is en omdat we nog geen zakgeld gekregen hebben kan ik geen nieuwe kopen.

GUUS: (*zucht, harder*) Waarom heb ik het aan m'n zelf te wijten?

SJAN: Nou je had je deur open. Niet dat ik niet geklopt heb maar je zei niets.

GUUS: Allicht zei ik niets. Ik was in de keuken.

SJAN: (*onverstoorbaar*) Toen ben ik maar doorgelopen en hier gaan zitten. Nou eigenlijk zat ik eerst daar (*wijst*) maar die stoel was te hard en toen ben ik hier gaan zitten. (*tot pop*) Toen zijn we hier gaan zitten hè? En jij doet nu bijna slaapjes hè? Ik ben maar gaan breien. (*houdt breiwerk omhoog*) Mooi hè? Dit is voor de arme kindjes in Zimbabwe.

GUUS: Zimbabwe? Waarom Zimbabwe?

SJAN: Nou ik zag laatst op tv een documentaire en die kindjes hadden alleen een klein broekje aan. Een warm truitje kunnen ze daar heus wel gebruiken denk ik dan maar. Maar ik moet weer verder. (*begint fanatiek te breien*)

GUUS: Ja, dan ga ik maar eens kijken of de koffie klaar is. (*af deur keuken. Even tijdsoverbrugging*)

TOON: (*klopt meermalen op deur, steekt hoofd om deur*) Vollek! Is er iemand? (*geheel op*) Guus jongen ben je er? O ik zie het al dove Sjan is er al. Die heeft me niet horen kloppen natuurlijk. (*tikt op schouder Sjan*)

SJAN: (*gilt, gooit breiwerk op grond*) O ben jij het Toontje.

TOON: Ik ben het ja.

SJAN: Man, ik schrok me rot. Waarom heb je niet geklopt?

TOON: Ik heb geklopt maar niemand zei iets.

SJAN: (*schudt hoofd*) Dan is hij weer weg.

TOON: Weg. Wie? Is Guus weg?

SJAN: (*knikt*) Toen ik net klopte was hij ook al weg. Ik ben ook maar binnen gegaan. (*klopt op stoel naast zich*) Kom maar naast me zitten. (*Toon wil gaan zitten. Sjan tegenhouden*) Trouwens daar niet.

(klopt op andere stoel) Kom hier maar zitten.

TOON: Waarom niet daar?

SJAN: Wat?

TOON: *(harder)* Waarom niet op die stoel?

SJAN: Omdat die stoel niet goed zit. Die heb ik al geprobeerd. *(trekt hem naast zich)* Kom ga nu maar zitten. *(wijst wieg)* Voorzichtig, denk aan de kleine.

TOON: *(valt in stoel)* Heb je weer een kleintje Sjan?

SJAN: *(knikt, kijkt in wieg)* Ja, ze is weer bij mij hè? Sjan moet weer op jou passen hè? Je moet tenslotte iets doen om wat bij te verdienen Toon. Ons zakgeld is nou ook niet bepaald veel en ik koop regelmatig wol dus...

GUUS: *(op met koffiepote)* Ik dacht dat ik iets hoorde?

TOON: *(wijst Sjan)* Dat was zij. Ik tikte haar op haar schouder en ze schrok.

SJAN: *(moeizaam breiwerk oprapen)* Moet je nou toch eens kijken. Nu heb ik, ik weet niet hoeveel steken laten vallen. Kan ik bijna net zo goed opnieuw beginnen. *(begint driftig te breien en te tellen)*

TOON: *(wijst Sjan, wijst voorhoofd)* Het lijkt wel dat ze er af en toe van af is. Ik weet nog dat ik vroeger ook een koe had die er af en toe af was. Je hoorde toen nog niets van die gekke koeienziekte maar volgens mij had die koe het ook. Ik heb ze tenslotte af moeten laten maken. Kostte me nog een lieve cent ook. De verzekering betaalde niet omdat ik....

GUUS: Koffie Toon?

TOON: Graag. Zeg waarom moeten we hier naar toe komen? Eigenlijk wilde ik vanmiddag eens de polder in. Kijken hoe alles er voor staat.

GUUS: *(druk doende koffie inschenken)* We zullen nog even wachten voordat ik dat vertel. Bernadette komt ook nog. Sjan ook koffie?

SJAN: Wat? Nee, geef mij maar koffie.

TOON: Bernadette? Die zingende koe?

SJAN: Wie? Bernadette? *(rondkijken)* Ik zie haar niet.

TOON: *(zucht)* Omdat ze nog moet komen. Helaas.

GUUS: Toon toch. De bewoners moeten één front vormen. Daar hoort Bernadette dus ook bij.

BERNADETTE: *(klopt op deur binnenkomst, gelijk hoofd door deur, zangerige stem)* Goedendag luitjes van me. *(geheel op kleurig gekleed)* En wat verschaft mijn persoontje de eer om hier te mogen vertoeven?

GUUS: Ga eerst maar eens zitten. Dan drinken we koffie en dan zal ik alles eens uitleggen. Koffie Bernadette?

BERNADETTE: Eigenlijk liever thee. Dan nog met citroensmaak, die

is goed voor m'n stem. Maar die zal je niet hebben.

GUUS: Nee, gewone thee wel maar dan moet ik water opzetten en...

BERNADETTE: Doe geen moeite lieverd. Geef mij maar een kopje koffie. (*Guus drukdoende*) En medebewoners, alles prima?

TOON: Nou, ik wilde eigenlijk gaan wandelen en..

BERNADETTE: Wandelen? Ik wou dat ik dat ook kon.

SJAN: Wat? Kun je niet meer lopen Bernadette?

BERNADETTE: O jawel, maar ik mag zomaar niet buiten lopen. Stel je voor dat ik een koudje oloop. Wat te denken dan van m'n stem? Nee, nee voor ons zangers is zoiets niet weggelegd. Wat ben je aan het breien?

SJAN: (*houdt truitje omhoog*) Mooi hè?

BERNADETTE: Inderdaad, maar wie draagt zoiets nog heden ten dage?

GUUS: Och ik vergeet de cake. Ben zo terug. (*af deur keuken*)

SJAN: Gaat hij nou weer weg? Hij is meer in de keuken dan hij hier is. (*kijkt in tas*) Ik hoop wel dat hij opschiet. Ik heb niet zoveel wol meer. (*druk breien, kijkt wieg*) Bovendien moet de kleine straks een schone broek en de fles.

BERNADETTE: Sjan toch, weer een kleintje gekregen?

SJAN: Wat? Nee, ik pas op. Ik zeg net tegen Toon dat ik wel moet, de wol is duur en het zakgeld laag. En oppassen brengt een aardig centje op. (*in wieg kijken*) En moet je nou eens kijken hoe lief ze ligt te kijken. (*tot pop*) Ja, jij ligt erg liefjes te liggen hè? Ja, doe dan maar eens lachen.

BERNADETTE: Nog iets van je kinderen gehoord Toon?

TOON: (*schudt hoofd*) Niets meer. Maar die hebben het nu druk op de boerderij. Rond deze tijd is het hard werken. Ik weet nog dat ik vroeger...

BERNADETTE: Ja voor ons zangers was het ook altijd hard werken. Je ging van het ene optreden naar het ander. Soms wel drie op een avond en in verschillende steden. Soms wist je niet eens in welke stad je was.

GUUS: (*op met plakjes cake*) Zo, tast toe mensen, tast toe.

TOON: (*pakt cake en gelijk grote hap moeizaam praten*) Lekker Guus. Lust altijd wel cake. Mijn vrouw kon vroeger van die lekker cake bakken. Dan nam ze een klodder boter en...

BERNADETTE: (*afwerend*) Wij zangers mochten nooit geen snoepgoed. Dat was slecht voor de stem en slecht voor de lijn. Ja, ja je moest er iets voor over hebben voor de roem.

SJAN: (*opkijken breiwerk*) Hè, we hebben cake. Dat is lang geleden. (*stoot Toon aan*) Geef mij eens een plakje Toontje. Nee, nee niet de

dunste (*wijst*) die daar die is dikker. Lekker. (*genietend eten*)

BERNADETTE: (*kijkt horloge*) Zeg luitjes, begrijp me goed ik wil jullie niet haasten hoor. Maar ik heb nog een andere afspraak dus als we nu even to the point kunnen komen dan graag. Waarom zijn we hier is de vraag eigenlijk niet dan?

GUUS: (*staan, kucht*) Inderdaad. Als ik zo vrij mag zijn om even te verduidelijken waarom we hier zijn?

TOON: Iemand zal het moeten doen en jij hebt ons uitgenodigd dus vooruit met de geit Guus.

GUUS: Dank je. (*ijsberen, ondertussen verscheidene malen foto goedhangen die scheef blijft hangen*) Beste medebewoners, op de eerste plaats hartelijk welkom op deze buitengewone vergadering. Zoals Bernadette net opmerkte dringt de vraag al gelijk op van...

TOON: (*stoot Sjan aan*) Je moet wel opletten Sjan anders weet je straks niet waar het overgaat.

SJAN: (*opkijken*) Wat? O is het al begonnen dan? Heb ik veel gemist?

TOON: Alleen het begin, niet meer.

SJAN: O nou dan ga maar verder. Ik luister. (*armen over elkaar*)

GUUS: Mooi. Zoals ik dus al zei welkom hier op deze buitengewone vergadering. De reden dat wij hier bij elkaar zitten is dat...

BERNADETTE: Guusje, lieverd, ik wil niet brutaal of onbeleefd over komen maar... eh als dit een buitengewone vergadering is moet dan de directrice ook niet aanwezig zijn in je appartementje?

GUUS: (*zucht*) Dat is nou net wat ik steeds wil vertellen.

BERNADETTE: O. Nou ga lekker verder lieverd. Ga verder, ik luister.

GUUS: Juist. Nou de vraag is dus deze waarom zijn we...

TOON: Op deze aardkloot? Nou Guus die vraag wordt al zo'n tweeduizend jaar gesteld en de meeste mensen hebben er nog steeds geen antwoord op gevonden.

GUUS: (*wanhopig*) Maar dat is de vraag helemaal niet!

TOON: Inderdaad, de meeste mensen kennen de vraag niet. Maar als je net als ik jaren een boerderij hebt gehad nou dan weet je zeker dat er meer is tussen (*wijst boven*) hemel en (*wijst beneden*) aarde.

SJAN: (*kijkt vinger na*) Wat? Moeten we naar boven en naar beneden?

GUUS: Nee, nee. (*wanhopig*) Laat me in Godsnaam uitpraten.

TOON: Inderdaad God. En dat is eigenlijk het antwoord op de vraag is er meer tussen (*wijst boven*) hemel en (*wijst beneden*) aarde.

SJAN: (*half opstaan*) Wat? Moeten we echt eerst naar boven en dan naar beneden? Maar waarom dan? We zitten hier toch goed?

GUUS: (*tegenhouden*) Nee, nee blijf lekker zitten. Als jullie nou mij eerst even m'n verhaal laten doen dan is het jullie direct wel

duidelijk.

BERNADETTE: Hij heeft gelijk. Laten we eerst naar z'n verhaal luisteren. Guus, lieverd, vertel ons maar eens wat je op je hartje hebt.

GUUS: Dank je. Jullie weten net zogoed als ik, *(wijst om zich heen)* en jullie kunnen het ook zien in wat voor erbarmelijke staat we hier wonen.

TOON: *(knikt)* Ik moet zeggen dat het inderdaad niet super de luxe is maar m'n koeien hadden het vroeger slechter. Mij hoor je niet klagen. Ik heb een bed om in te slapen en een...

BERNADETTE: Nou ik ben het met Guus eens. Het kan allemaal beter. Op mijn kamer tocht het door iedere kier die open staat. Ik moet 's nachts met een sjaal om naar bed. Anders pakken m'n stembanden kou en heb ik helemaal geen stem meer over.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto